

Arrest

nr. 77 543 van 20 maart 2012
in de zaken RvV X / IV en RvV X / IV

In zake: X - X - X - X - X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien de verzoekschriften die X en X en X en X en X, die verklaren van Somalische nationaliteit te zijn, op 9 januari 2012 hebben ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 6 december 2011.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikkingen van 8 februari 2012 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 21 februari 2012.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken K. DECLERCK.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partijen en hun advocaat E. BARBIEUX loco advocaat M. FRERE en van attaché D. HANOULLE, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoekende partijen kwamen volgens hun verklaringen op 16 januari 2011 het Rijk binnen en dienden op 17 januari 2011 een asielaanvraag in. Op 6 december 2011 werden de beslissingen tot weigering van de hoedanigheid van vluchteling en tot weigering van de subsidiaire beschermingsstatus genomen in de zin van artikel 48/3 en artikel 48/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet). Het onderhavige beroep is gericht tegen deze beslissingen.

De bestreden beslissing aangaande A. O. F. (eerste verzoekster) luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U beweerde de Somalische nationaliteit te bezitten, afkomstig te zijn uit Mogadishu en te behoren tot de Biyomaal-clan (< Dir).

U beweerde 24 jaar oud te zijn en geboren te zijn in Mogadishu. Uw vader stierf aan diabetes nog vóór u geboren werd. U groeide op in Mogadishu en woonde aldaar steeds in het Karaan-district. Ongeveer 7 jaar geleden huwde u met A. W. Y. (...) (< Wacaysla < Abgal < Hawiye). Dit huwelijk was het tweede huwelijk van A. W. Y. (...). Eerder was A. W. Y. gehuwd met H. (...) maar dit eerste huwelijk werd beëindigd met een scheiding. Na uw huwelijk met A. W. Y. (...) trok u in in de woning van uw echtgenoot in het Karaan-district alwaar ook uw schoonmoeder, H. J. H. (...) (O.V. nr. 6.753.057 – C.G. nr. 11/10732), uw schoonbroer Y. (...) en de kinderen van uw echtgenoot uit zijn eerste huwelijk woonden, meer bepaald Q. A. W. (...) (O.V. nr. 6.753.046 – C.G. nr. 11/10070), I. A. W. (O.V. nr. 6.753.042 – C.G. nr. 11/10068) en M. A. W. (...) (O.V. nr. 6.753.052 – C.G. nr. 11/10069). Uw echtgenoot, A. W. Y. (...), was reeds sinds vóór uw huwelijk werkzaam voor radiozender Radio Benadir. Uw echtgenoot, A. W. Y. (...) werkte als chauffeur voor Radio Benadir doch leerde intussen de stiel van journalist bij Radio Benadir. U bent niet op de hoogte van het feit of uw echtgenoot, na zijn leerperiode, ook daadwerkelijk journalist werd bij Radio Benadir of niet. Ongeveer 6 jaar geleden werd uw dochter Nima geboren in het Karaan-district te Mogadishu. Toen uw dochter, N. (...), nog jong was stierf uw moeder vanwege een hoge bloeddruk. Ongeveer 5 jaar geleden werd uw zoon M. (...) geboren in het Karaan-district te Mogadishu. Gedurende de burgeroorlog, meer bepaald na de geboorte van uw twee oudste kinderen, vluchtte u tweemaal naar Ceelasha Biyaha maar na een verblijf van een u onbekende duur keerde u telkens terug naar Mogadishu. Ongeveer 4 jaar geleden werd uw zoon M. (...) geboren in het Karaan-district te Mogadishu. Ongeveer 3 jaar geleden vertrok uw echtgenoot, A. W. Y. (...), naar zijn werk bij Radio Benadir doch hij keerde nooit meer huiswaarts en verdween. Uw schoonbroer Y. (...) vertelde aan uw schoonmoeder dat hem gevraagd werd om toe te treden tot Al-Shabaab. Uw schoonmoeder adviseerde uw schoonbroer Y. (...) om onder te duiken in het Medina-district. Ongeveer 15 dagen vóór u het land verliet kwamen 4 militieleden van Al-Shabaab naar uw woning. U was op dat moment aanwezig in de woning met uw schoonmoeder. Uw kinderen en stiefkinderen sliepen reeds. De militieleden van Al-Shabaab vertelden u dat uw echtgenoot reeds geruime tijd verdwenen was en dat u aldus diende te huwen met een militielid van Al-Shabaab. Er werd u gezegd dat, indien u niet zou gehoorzamen, u gedood zou worden en uw kinderen zouden meegenomen worden om toe te treden tot Al-Shabaab. Dezelfde dag kwam uw schoonbroer Y. (...) naar uw woning om te vragen wat Al-Shabaab precies van u verlangde. Op dat moment werd hij gedood door Al-Shabaab die zeiden dat ze hem reeds lange tijd zochten. U besloot onder te duiken in de woning van de nonkel van uw echtgenoot, H. Y. (...), in het Medina-district. H. Y. (...) adviseerde u het land te verlaten. Op 15 januari 2011 verlieten u en uw familieleden Mogadishu met een vlucht van een u onbekende luchtvaartmaatschappij. Jullie maakten een tussenstop in Dubai en arriveerden vervolgens met een vlucht van een u onbekende luchtvaartmaatschappij in België op 16 januari 2011. U vroeg asiel aan op 17 januari 2011 samen met uw 3 kinderen, uw schoonmoeder, H. J. H. (...) (O.V. nr. 6.753.057 – C.G. nr. 11/10732 en uw 3 stiefkinderen Q. A. W. (...) (O.V. nr. 6.753.046 – C.G. nr. 11/10070), I. A. W. (...) (O.V. nr. 6.753.042 – C.G. nr. 11/10068) en M. A. W. (...) (O.V. nr. 6.753.052 – C.G. nr. 11/10069).

B. Motivering

Er dient te worden vastgesteld dat u er niet in geslaagd bent om uw 'vrees voor vervolging' in de zin van de Vluchtelingenconventie of een 'reëel risico op het lijden van ernstige schade' zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

Met betrekking tot de door u ingeroepen "vrees voor vervolging" in de zin van de Geneefse Vluchtelingenconventie kan volgende bedenking worden gemaakt.

U heeft het niet aannemelijk gemaakt dat u werkelijk de Somalische nationaliteit zou bezitten. Zo blijkt uw geografische, etnografische en politieke kennis over Somalië en uw kennis over de Somalische samenleving bijzonder beperkt.

Wat betreft uw gebrek aan geografische en algemene kennis over het Karaan-district en Mogadishu kunnen volgende opmerkingen gemaakt worden.

U verklaarde namelijk dat u – met uitzondering van 2 vluchtperiodes van ongekende duur (zie gehoorverslag Commissariaat-generaal dd. 27 oktober 2011, p. 3) - uw gehele leven in het Karaan-district te Mogadishu woonde (p. 5). In dit opzicht is het dan ook merkwaardig dat u verklaarde geen enkel district te kunnen benoemen dat grenst aan het Karaan-district (p. 6) hoewel uit informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt blijkt dat 4 districten grenzen aan het Karaan-district (zie informatie in administratief dossier). Daarnaast is het merkwaardig dat u verklaarde dat het Karaan-district aan zee grenst (p. 6) doch dat u niet in staat bleek andere districten in Mogadishu die aan zee grenzen te benoemen (p. 6). Voorts is het bevreemdend dat u slechts 2 subdistricten van het Karaan-district kon benoemen (p. 6) hoewel uit informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt blijkt dat het Karaan-district in totaal uit 6 subdistricten bestaat (zie informatie in

administratief dossier). U beweerde dat uw schoonbroer Y. (...) onder dook in het Medina-district (p. 17) en dat ook uzelf enkele dagen onderdoek in het Medina-district (p. 18) doch verklaarde niet te weten of het Medina-district al dan niet aan het Karaan-district grenst (p. 17). Vervolgens verklaarde u dat uw echtgenoot, A. W. Y. (...), werkzaam was bij Radio Benadir te Mogadishu (p. 7). U slaagde er echter niet in toe te lichten waar Radio Benadir precies gelegen is (p. 7 en 12) en u kon evenmin toelichten of Radio Benadir al dan niet in het Karaan-district, alwaar u woonde, gelegen was (p. 7) hoewel u toch beweerde dat uw echtgenoot reeds vóór uw huwelijk voor deze radiozender werkte (p. 12) en dagelijks voor Radio Benadir werkte (p. 12) tot zijn verdwijning ongeveer 3 jaar geleden (p. 7). Hier kan nog aan toegevoegd worden dat het tevens verbazingwekkend is dat u verklaarde niet met zekerheid te weten of uw echtgenoot, naast chauffeur, al dan niet als journalist werkzaam was bij Radio Benadir (p. 13), dat u de naam van de baas noch van de eigenaar van Radio Benadir niet kende (p. 3), dat u geen - andere - journalisten die werken voor Radio Benadir kon benoemen (p. 13), dat u, in het algemeen, geen andere werknemers van radio Benadir kon benoemen (p. 13), dat u niet weet welke personen uw echtgenoot als chauffeur diende te vervoeren voor Radio Benadir (p. 13), dat u niet kon vertellen wie precies uw echtgenoot opleidde als journalist (p. 13), dat u niet wist of Radio Benadir al dan niet eigendom is van de Somalische overheid (p. 13) of al dan niet eigendom is van een oppositiegroep (p. 13). U voegde er aan toe geen namen van andere Somalische radiozenders te kunnen benoemen naast Radio Benadir (p. 13) hoewel u toch beweerde te weten dat er vele radiostations in Somalië zijn (p. 13).

Wat betreft uw gebrek aan politieke kennis kunnen volgende opmerkingen gemaakt worden.

Gezien u verklaarde quasi uw gehele leven doorgebracht te hebben in het Karaan-district is het eigenaardig dat u verklaarde niet te weten wie achtereenvolgens de controle had over het Karaan-district sinds de uitbraak van de burgeroorlog in 1991 tot u het land verliet (p. 14). In dit verband verklaarde u geen namen van milities, rebellengroepen noch krijgsheren te kunnen benoemen die Karaan controleerden gedurende het verloop van de burgeroorlog (p. 14). U beweerde evenmin te weten of er al dan niet bepaalde clans waren die het Karaan-district controleerden gedurende het verloop van de burgeroorlog (p. 14) noch kon u toelichten welke clans met elkaar vochten in het Karaan-district (p. 15). U kon evenmin toelichten welke milities, krijgsheren en rebellen elkaar bevochten in het Karaan-district (p. 15). Voorts is het merkwaardig dat wanneer de interviewer van het Commissariaat-generaal u opwierp "Kent u een andere persoon, naast uw echtgenoot, die de naam Y. (...) draagt in Mogadishu en een zeer belangrijk persoon is?" (p. 14) u repliceerde deze persoon niet te kennen (p. 14). Wanneer de interviewer van het Commissariaat-generaal u vervolgens vroeg "Hoorde u ooit van M. S. Y. (...)" (p. 14) antwoordde u "Misschien hoorde ik ervan, maar ik weet het nu niet meer, ik kan het niet uitleggen" (p. 15) hetgeen toch zeer frappant is gezien uit informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt enerzijds blijkt dat M. S. Y. (...) een belangrijk krijgshere was in Mogadishu en het Karaan-district controleerde (zie informatie in administratief dossier), anderzijds gezien krijgshere M. S. Y. (...) tot de Abgal-clan behoort, de clan waartoe uw echtgenoot en uw moeder eveneens zouden behoren volgens uw verklaringen (zie informatie in administratief dossier). Daarenboven is het merkwaardig dat u verklaarde niet te weten waarom de burgeroorlog uitbrak in Somalië (p. 15), dat u verklaarde niet te weten wie tegen elkaar vocht in het begin van de burgeroorlog (p. 15) en dat u verklaarde niet precies te weten wat de Unie van Islamitische Rechtbanken (United Islamic Courts oftewel UIC) is (p. 15). Bovendien is het merkwaardig dat u geen leiders van Al-Shabaab bij naam kon noemen (p. 15), dat u verklaarde niet te weten sinds wanneer Al-Shabaab precies aanwezig is in Mogadishu (p. 15) en dat u zich niet beweerde te herinneren of Al-Shabaab al dan niet ooit het Karaan-district controleerde (p. 15).

Wat betreft uw gebrek aan etnografische kennis kunnen volgende opmerkingen gemaakt worden.

Zo verklaarde u dat uzelf tot de Biyomaal-clan (< Dir) behoorde doch dat u verder geen kennis heeft over de Biyomaal-clan gezien uw vader overleed vóór u geboren werd (p. 10) en u geboren werd en opgroeide in Mogadishu (p. 10). Zo verklaarde u niet te weten waar de Biyomaal hun thuisland hebben (p. 10 en 11), geen andere clans van de clangroep Dir te kennen (p. 10) en geen clans te kunnen benoemen die verwant zijn met Biyomaal (p. 10-11). U verklaarde voorts dat zowel uw moeder (p. 10) als uw echtgenoot (p. 8) tot de Wacaysle-subclan (< Abgal < Hawiye) behoren en dat u steeds woonde in het Karaan-district te Mogadishu (p. 5) alwaar volgens uw verklaringen de Abgal-clan woonachtig is (p. 14). In deze zin is het dan ook merkwaardig dat u verklaarde naast de subclan Wacaysle geen enkele andere subclan van de clan Abgal te kunnen benoemen (p. 8 en 14). U kon voorts geen clans bij naam noemen die verwant zijn met de Abgal-clan (p. 9). U verklaarde dat clanleden van de Abgal het Karaan-district bevolkten (p. 14) doch kon niet toelichten of de Abgal al dan niet in de meerderheid zijn in het Karaan-district (p. 14). U kon naast de Abgal geen enkele andere clan bij naam noemen waarvan de clanleden zouden resideren in het Karaan-district (p. 14). Daarnaast is het eigenaardig dat u naast de Abgal-clan geen enkele andere clan kon benoemen die behoort tot de clangroep Hawiye (p. 8 en 9). Uw gebrek aan kennis over het Somalische clansysteem in uw beweerde regio van herkomst ondergraaft in ernstige mate de geloofwaardigheid van uw beweerde Somalische

nationaliteit. Gestructureerde clancontacten bepalen immers het sociaal en economisch leven in Somalië en de kennis hiervan is onmisbaar voor het dagelijkse leven, het handelsverkeer en bovendien levensnoodzakelijk tijdens gevechten of conflicten. Daarenboven is het clansysteem in Somalië determinerend voor de opbouw van de samenleving. De groepsidentificatie met de clan en de daarmee gepaard gaande loyaliteit vormen de kern van de sociale organisatie. Het clanisme is een sociaal bindmiddel, evenzeer als het ter zelfde tijd een element van maatschappelijke repulsie is. "Genealogical lines of descent are taught to children from an early age. The family clan history is told and retold throughout life" (zie informatie in administratief dossier).

Gezien uw ontoereikende kennis, zoals hierboven duidelijk blijkt, heeft u het niet aannemelijk kunnen maken dat u werkelijk de Somalische nationaliteit zou bezitten. Bijgevolg kan geen geloof worden gehecht aan de door u ingeroepen asielmotieven.

Het feit dat u uw verklaringen in de Somalische taal hebt afgelegd vormt geen afdoende bewijs van uw beweerde Somalische nationaliteit, omdat de Somalische taal niet alleen in Somalië zelf wordt gesproken maar eveneens in een aanzienlijk deel van de buurlanden van Somalië, zoals Djibouti, Ethiopië en Kenia (zie informatie in administratief dossier), en doet bijgevolg geen afbreuk aan bovenstaande vaststellingen.

Uw identiteit, nationaliteit en reisweg kan, bij gebrek aan geldige documenten ter zake, niet worden nagegaan.

Voorts kan er opgemerkt worden dat ook ten aanzien van uw schoonmoeder, H. J. H. (...) (O.V. nr. 6.753.057 – C.G. nr. 11/10732), een "weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus" genomen werd in het kader van haar asielaanvraag gezien ook de door haar beweerde Somalische nationaliteit betwijfeld wordt.

Er dient te worden opgemerkt dat u evenmin subsidiaire bescherming kan worden toegekend.

U heeft immers tijdens uw asielaanvraag niet aannemelijk gemaakt dat u werkelijk de Somalische nationaliteit bezit. Bijgevolg heeft u dan ook niet aangetoond dat u een "reëel risico op het lijden van ernstige schade" zou lopen bij terugkeer naar uw land van oorsprong.

Uit dit alles blijkt dat de elementen die u aanbrengt niet van die aard zijn om te besluiten tot een vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

Aangaande H. J. H. (tweede verzoekster)

"A. Feitenrelaas

U beweerde de Somalische nationaliteit te bezitten, afkomstig te zijn uit Mogadishu en te behoren tot de Osman-clan (< Abgal < Hawiye).

U verklaarde ouder dan 70 jaar te zijn en geboren te zijn in de bosjes rond Mogadishu. U verhuisde op een u onbekend tijdstip naar Mogadishu alwaar u zich vestigde in het Karaan-district. U huwde met W. Y. M. (...) (< Wacaysle < Abgal). U baarde 2 zonen, Y. (...) en A. (...). Uw echtgenoot, W. Y. M. (...) stierf op een u onbekend tijdstip een natuurlijke dood. Gedurende de burgeroorlog vluchtte u ooit een u ongekend aantal keren naar u ongekende plaatsen. Uw zoon A. (...) verdween lang geleden en uw zoon Y. (...) werd voor uw ogen gedood op een u onbekend tijdstip. U en uw familieleden besloten Somalië te verlaten. U vroeg asiel aan op 17 januari 2011 samen met uw 6 kleinkinderen, Q. A. W. (...) (O.V. nr. 6.753.046 – C.G. nr. 11/10070), I. A. W. (...) (O.V. nr. 6.753.042 – C.G. nr. 11/10068), M. A. W. (...) (O.V. nr. 6.753.052 – C.G. nr. 11/10069), N. A. W. (...), M. A. W. (...), M. A. W. (...) en uw schoondochter F. A. O. (...) (O.V. nr. 6.753.061 – C.G. nr. 11/10733).

B. Motivering

Er dient te worden vastgesteld dat u er niet in geslaagd bent om uw 'vrees voor vervolging' in de zin van de Vluchtelingenconventie of een 'reëel risico op het lijden van ernstige schade' zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

Met betrekking tot de door u ingeroepen "vrees voor vervolging" in de zin van de Geneefse Vluchtelingenconventie kan volgende bedenking worden gemaakt. U heeft het niet aannemelijk gemaakt dat u werkelijk de Somalische nationaliteit zou bezitten. Zo blijkt uw geografische, etnografische en politieke kennis over Somalië en uw kennis over de Somalische samenleving bijzonder beperkt.

U verklaarde namelijk uw geboorteplaats verlaten te hebben en u op een onbekend tijdstip gevestigd te hebben in het Karaan-district te Mogadishu (gehoorverslag Commissariaat-generaal dd. 27 oktober 2011, p. 3). Het is dan ook merkwaardig dat u verklaarde dat u naast het Karaan-district met zijn

wijken San'a en Arjantin (p. 3) geen enkel ander district in Mogadishu bij naam kon noemen (p. 3). U verklaarde voorts geen enkel andere wijk - naast de hoger door u genoemde 2 - of buurt in Mogadishu te kunnen benoemen (p. 3). U verklaarde daarnaast geen districten in Mogadishu te kunnen benoemen die grenzen aan zee (p. 4). Wanneer de interviewer van het Commissariaat-generaal u vroeg "Kan u me iets vertellen over Mogadishu? De stad waar u woonde?" (p. 4) verklaarde u in eerste instantie de plaats Arjantin te kennen in het Karaan-district (p. 4). Wanneer de interviewer van het Commissariaat-generaal vervolgens de vraag herhaalde "Kan u me iets vertellen over Mogadishu? De stad waar u woonde?" repliceerde u eenvoudigweg "Nee" (p. 4). U verklaarde dat uw echtgenoot, W. Y. M. (...) goederen laadde en loste in vrachtwagens als job (p. 5) doch u verklaarde niet te weten waar hij dit werk precies uitoefende (p. 5). U verklaarde voorts geen clans te kunnen benoemen die in Mogadishu resideren (p. 4). Wanneer de interviewer van het Commissariaat-generaal u vroeg "Wonen er veel Abgal in Mogadishu" (p. 5) repliceerde u dit niet te weten (p. 5). Daarnaast beweerde u dat uw echtgenoot, W. Y. M. (...), tot de Wacaysle-subclan van de Abgal-clan behoort (p. 4-5) doch u kon de subsubclans van uw echtgenoot, W. Y. M. (...), niet benoemen (p. 4). Daarenboven verklaarde u niet te weten tot welke clangroep de Abgal-clan behoort (p. 5) en wanneer de interviewer van het Commissariaat-generaal u vroeg of u ooit van de term 'Hawiye' hoorde verklaarde u merkwaardig genoeg van niet (p. 7). U beweerde verder geen clans te kunnen opnoemen die verwant zijn met de Abgal-clan (p. 5) en kon naast uw eigen subclan, Osman, en Wacaysle geen andere subclans van de Abgal-clan benoemen (p. 5). U kon naast de Abgal-clan geen enkele andere belangrijke clan in Somalië benoemen (p. 6) en verklaarde voorts de clan van uw schoondochter, F. A. O. (...) (O.V. nr. 6.753.061 – C.G. nr. 11/10733), niet te kennen (p. 6). U kon geen enkele krijgshier noch militia die in Mogadishu opereerde bij naam noemen (p. 6). U verklaarde naast de rebellengroep Al-Shabaab geen andere rebellengroep in Mogadishu te kennen (p. 6). U verklaarde verder niet te weten wie de controle had over het Karaan-district sinds de uitbraak van de burgeroorlog tot nu (p. 6). U verklaarde geen namen van militia's of krijgsheren te kennen die tot uw eigen Abgal-clan behoorden (p. 7). Wanneer de interviewer van het Commissariaat-generaal u achtereenvolgens vroeg "Hoorde u ooit van een krijgshier die net zoals uw echtgenoot Y. (...) heette?" (p. 6) en "Hoorde u ooit van M. S. Y. (...)?" (p. 6) antwoordde u telkens van niet (p. 6) hetgeen toch zeer frappant is gezien uit informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt enerzijds blijkt dat M. S. Y. (...) een belangrijk krijgshier was in Mogadishu en het Karaan-district controleerde (zie informatie in administratief dossier), anderzijds gezien krijgshier M. S. Y. (...) tot de Abgal-clan behoort, de clan waartoe uzelf en uw echtgenoot zouden behoren volgens uw verklaringen (zie informatie in administratief dossier). U verklaarde verder niet te weten wanneer de burgeroorlog uitbrak in Somalië (p. 6) en wanneer de interviewer van het Commissariaat-generaal u vroeg welke groeperingen en militia's elkaar bevochten tijdens de Somalische burgeroorlog (p. 6) repliceerde u enkel Al-Shabaab te kennen (p. 6). U verklaarde voorts nog nooit gehoord te hebben van de termen 'Dir' en 'Darod' (p. 7). Uw gebrek aan kennis over het Somalische clansysteem in uw beweerde regio van herkomst ondergraaft in ernstige mate de geloofwaardigheid van uw beweerde Somalische nationaliteit. Gestructureerde clancontacten bepalen immers het sociaal en economisch leven in Somalië en de kennis hiervan is onmisbaar voor het dagelijkse leven, het handelsverkeer en bovendien levensnoodzakelijk tijdens gevechten of conflicten. Daarenboven is het clansysteem in Somalië determinerend voor de opbouw van de samenleving. De groepsidentificatie met de clan en de daarmee gepaard gaande loyaliteit vormen de kern van de sociale organisatie. Het clanisme is een sociaal bindmiddel, evenzeer als het ter zelfde tijd een element van maatschappelijke repulsie is. "Genealogical lines of descent are taught to children from an early age. The family clan history is told and retold throughout life" (zie informatie in administratief dossier).

Gezien uw ontoereikende kennis, zoals hierboven duidelijk blijkt, heeft u het niet aannemelijk kunnen maken dat u werkelijk de Somalische nationaliteit zou bezitten. Bijgevolg kan geen geloof worden gehecht aan de door u ingeroepen asielmotieven.

Uw gevorderde leeftijd kan uw lacunaire kennis over uw beweerde land van herkomst, Somalië, uw beweerde woonplaats, Mogadishu, en uw beweerde clanbehoren niet vergoelijken gezien uw onwetendheden alledaagse, eenvoudige en primordiale zaken betreffen.

Het feit dat u uw verklaringen in de Somalische taal hebt afgelegd vormt geen afdoende bewijs van uw beweerde Somalische nationaliteit, omdat de Somalische taal niet alleen in Somalië zelf wordt gesproken maar eveneens in een aanzienlijk deel van de buurlanden van Somalië, zoals Djibouti, Ethiopië en Kenia (zie informatie in administratief dossier), en doet bijgevolg geen afbreuk aan bovenstaande vaststellingen.

Uw identiteit, nationaliteit en reisweg kan, bij gebrek aan geldige documenten ter zake, niet worden nagegaan.

Voorts kan er opgemerkt worden dat ook ten aanzien van uw schoondochter F. A. O. (...) (O.V. nr. 6.753.061 – C.G. nr. 11/10733), een "weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van

de subsidiaire beschermingsstatus" genomen werd in het kader van haar asielaanvraag gezien ook de door haar beweerde Somalische nationaliteit betwijfeld wordt.

Er dient te worden opgemerkt dat u evenmin subsidiaire bescherming kan worden toegekend.

U heeft immers tijdens uw asielaanvraag niet aannemelijk gemaakt dat u werkelijk de Somalische nationaliteit bezit. Bijgevolg heeft u dan ook niet aangetoond dat u een "reëel risico op het lijden van ernstige schade" zou lopen bij terugkeer naar uw land van oorsprong.

Uit dit alles blijkt dat de elementen die u aanbrengt niet van die aard zijn om te besluiten tot een vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

Aangaande A. W. Q. (derde verzoekster)

"A. Feitenrelaas

U verklaart een Somalisch staatsburger te zijn afkomstig uit het district Karaan, Mogadishu. U groeide op met uw stiefmoeder F. A. O. (...) (O.V. 6.753.061 en CG 11-10733) en met uw grootmoeder H. J. H. (...) (O.V. 6.753.057 en CG 11-10732). U hebt Somalië verlaten samen met uw stiefmoeder en haar drie kinderen, met uw grootmoeder en uw zus I. A. W. (...) (O.V.6.753.042 en CG 11-10068) en uw broer M. A. W. (...) (O.V. 6.753.052 en CG 11-10069). U hebt op 17 januari 2011 in België asiel gevraagd.

B. Motivering

Er dient te worden vastgesteld dat u doorheen uw verklaringen, en meer bepaald de door uw stiefmoeder ingeroepen feiten ter staving van uw asielaanvraag, een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming niet aannemelijk heeft gemaakt.

Gezien uw jonge leeftijd en het feit dat u bij uw stiefmoeder F. A. O. (...) (O.V.6.753.061 en CG 11-10733) bent opgegroeid, daarenboven samen het land zou hebben verlaten en zich vervolgens samen heeft aangemeld voor de Dienst Vreemdelingenzaken, kan redelijkerwijze worden verondersteld dat u zich volledig aansluit bij het asielrelaas van uw stiefmoeder, F. A. O. (...), om uw vrees ten aanzien van de Somalische autoriteiten te staven. In het kader van de asielaanvraag van uw stiefmoeder werd een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus genomen, gezien ze het niet aannemelijk heeft gemaakt werkelijk de Somalische nationaliteit te bezitten. Ook in uw hoofde kan derhalve geen vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming worden weerhouden.

U bent verder niet in het bezit van enig document dat het mogelijk zou maken uw identiteit, herkomst en verwantschap met F. A. O. (...) te verifiëren.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig de aandacht van de Staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid op het feit dat u minderjarig bent en dat bijgevolg het Verdrag inzake de rechten van het kind van 20 november 1989, geratificeerd door België, op u moet worden toegepast.

Ik vestig de aandacht van de Staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid op het feit dat de aanwezigheid op het territorium van uw stiefmoeder, F. A. O. (...) (O.V.6.753.061 en CG 11-10733), voor wie eveneens een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus werd genomen. Het komt de bevoegde staatssecretaris toe bij een eventuele gedwongen terugleiding hiermee rekening te houden."

Aangaande A.W. I. (vierde verzoekster)

"A. Feitenrelaas

U verklaart een Somalische staatsburger te zijn afkomstig uit het district Karaan, Mogadishu. U groeide op met uw stiefmoeder F. A. O. (...) (O.V.6.753.061 en CG 11-10733) en met uw grootmoeder H. J. H. (...) (O.V.6.753.057 en CG 11-10732). U hebt Somalië verlaten samen met uw stiefmoeder en haar drie kinderen, met uw grootmoeder en uw zus Q. A. W. (...) (O.V. 6.753.046 en CG 11-10070) en uw broer M. A. W. (...) (O.V.6.753.052 en CG 11-10069). U hebt op 17 januari 2011 in België asiel gevraagd.

B. Motivering

Er dient te worden vastgesteld dat u doorheen uw verklaringen, en meer bepaald de door uw stiefmoeder ingeroepen feiten ter staving van uw asielaanvraag, een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming niet aannemelijk heeft gemaakt.

Gezien uw jonge leeftijd en het feit dat u bij uw stiefmoeder F. A. O. (...) (O.V.6.753.061 en CG 11-10733) bent opgegroeid, daarenboven samen het land zou hebben verlaten en zich vervolgens samen heeft aangemeld voor de Dienst Vreemdelingenzaken, kan redelijkerwijze worden verondersteld dat u zich volledig aansluit bij het asielaanvraag van uw stiefmoeder, F. A. O. (...), om uw vrees ten aanzien van de Somalische autoriteiten te staven. In het kader van de asielaanvraag van uw stiefmoeder werd een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus genomen, gezien ze het niet aannemelijk heeft gemaakt werkelijk de Somalische nationaliteit te bezitten. Ook in uw hoofde kan derhalve geen vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming worden weerhouden.

U bent verder niet in het bezit van enig document dat het mogelijk zou maken uw identiteit, herkomst en verwantschap met F. A. O. (...) te verifiëren.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig de aandacht van de Staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid op het feit dat u minderjarig bent en dat bijgevolg het Verdrag inzake de rechten van het kind van 20 november 1989, geratificeerd door België, op u moet worden toegepast.

Ik vestig de aandacht van de Staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid op het feit dat de aanwezigheid op het territorium van uw stiefmoeder, F. A. O. (...) (O.V.6.753.061 en CG 11-10733), voor wie eveneens een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus werd genomen. Het komt de bevoegde staatssecretaris toe bij een eventuele gedwongen terugleiding hiermee rekening te houden."

Aangaande A. W. M. (verzoeker)

"A. Feitenrelaas

U verklaart een Somalische staatsburger te zijn afkomstig uit het district Karaan, Mogadishu. U groeide op met uw stiefmoeder F. A. O. (...) (O.V.6.753.061 en CG 11-10733) en met uw grootmoeder H. J. H. (...) (O.V. 6.753.057 en CG 11-10732). U hebt Somalië verlaten samen met uw stiefmoeder en haar drie kinderen, met uw grootmoeder en met uw twee zussen Q. A. W. (...) (O.V. 6.753.046 en CG 11-10070) en I. (...) (O.V.6.753.042 en CG 11-10068). U hebt op 17 januari 2011 in België asiel gevraagd.

B. Motivering

Er dient te worden vastgesteld dat u doorheen uw verklaringen, en meer bepaald de door uw stiefmoeder ingeroepen feiten ter staving van uw asielaanvraag, een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming niet aannemelijk heeft gemaakt.

Gezien uw jonge leeftijd en het feit dat u bij uw stiefmoeder F. A. O. (...) (O.V.6.753.061 en CG 11-10733) bent opgegroeid, daarenboven samen het land zou hebben verlaten en zich vervolgens samen heeft aangemeld voor de Dienst Vreemdelingenzaken, kan redelijkerwijze worden verondersteld dat u zich volledig aansluit bij het asielaanvraag van uw stiefmoeder, F. A. O. (...), om uw vrees ten aanzien van de Somalische autoriteiten te staven, zoals trouwens ook uw voogd tijdens het gehoor aangaf. In het kader van de asielaanvraag van uw stiefmoeder werd een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus genomen, gezien ze het niet aannemelijk heeft gemaakt werkelijk de Somalische nationaliteit te bezitten. Ook in uw hoofde kan derhalve geen vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming worden weerhouden.

U bent verder niet in het bezit van enig document dat het mogelijk zou maken uw identiteit, herkomst en verwantschap met F. A. O. (...) te verifiëren.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig de aandacht van de Staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid op het feit dat u minderjarig bent en dat bijgevolg het Verdrag inzake de rechten van het kind van 20 november 1989, geratificeerd door België, op u moet worden toegepast.

Ik vestig de aandacht van de Staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid op het feit dat de aanwezigheid op het territorium van uw stiefmoeder, F. A. O. (...) (O.V.6.753.061 en CG 11-10733), voor wie eveneens een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus werd genomen. Het komt de bevoegde staatssecretaris toe bij een eventuele gedwongen terugleiding hiermee rekening te houden.“

2. Over de rechtspleging

2.1. Verzoekende partijen hebben tegen de bestreden beslissingen twee verzoekschriften ingediend. In het belang van een goede rechtsbedeling is het aangewezen de twee beroepen wegens verknochtheid samen te voegen.

3. Over de gegrondheid van het beroep

3.1. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen oefent inzake beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, met uitzondering van deze inzake EU-onderdanen, een bevoegdheid uit van volheid van rechtsmacht, die inhoudt dat hij het geschil in zijn geheel uitsluitend op basis van het rechtsplegingdossier en toelaatbare nieuwe gegevens aan een nieuw onderzoek onderwerpt en als administratieve rechter in laatste aanleg uitspraak doet over de grond van het geschil (Wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer 2005-2006*, nr. 2479/001, 95). Aldus treedt de Raad niet louter op als annulatierechter. Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund (RvS 30 oktober 2008, nr. 187.504).

3.2. De middelen zijn *“Afgeleid uit de schending van de motiveringsplicht, meer bepaald de artikelen 2 en 3 van de uitdrukkelijke motiveringswet van 29 juli 1991, alsmede de schending van het artikel 62 van de wet van 15 december 1980, schending van artikel 48/3 en artikel 48/4 van de wet van 15 december 1980”*.

3.3. De bepalingen vervat in de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en artikel 62 van de vreemdelingenwet hebben tot doel de burger in kennis te stellen van de redenen waarom de administratieve overheid ze heeft genomen, zodat kan worden beoordeeld of er aanleiding toe bestaat de beroepen in te stellen waarover hij beschikt. Uit het verzoekschrift blijkt ontegensprekelijk dat de verzoekende partijen kritiek uitbrengen op de inhoud van de motivering zodat zij een beweerde schending van deze motiveringsplicht niet dienstig kunnen inroepen. Aangezien de verzoekende partijen de beoordeling van de aangehaalde feiten door de commissaris-generaal betwisten, voeren zij de schending aan van de materiële motiveringsplicht, zodat de middelen vanuit dit oogpunt worden onderzocht.

4. Nopens de status van vluchteling

4.1. De verzoekende partijen verklaren Somalië te hebben ontvlucht omdat hun familie gevisieerd werd door de Al-Shabaab, die tweede verzoeksters zoon Y. vermoord hadden en eerste verzoekster wilden dwingen om te huwen met één van hun leden.

4.2. De bewijslast berust in beginsel bij de kandidaat-vluchteling die in de mate van het mogelijke elementen dient aan te brengen ter staving van zijn relaas en bij het ontbreken van dergelijke elementen, hiervoor een aannemelijke verklaring dient te geven (UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, §§ 195 en 196). De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen moet niet bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn (RvS 19 mei 1993, nr. 43.027) en het is niet de taak van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen (RvS 26 oktober 2004, nr. 136.692).

4.3. De verklaringen van de kandidaat-vluchteling kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze mogelijk, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, *The Law of Refugee Status*, Butterworths, Toronto-Vancouver, 1991, 84). De verklaringen moeten plausibel zijn en niet in strijd met algemeen bekende feiten. Uit het administratief dossier blijkt dat eerste en tweede verzoekster terecht uitvoerig werden ondervraagd over de Somalische

maatschappij. Ze kregen aldus de mogelijkheid hun nationaliteit en herkomst aan te tonen nu ze niet in het bezit waren van genoegzame identiteitsdocumenten. Eerste en tweede verzoekster waren echter geen van beiden in staat deze vragen adequaat te beantwoorden, noch hun beweerde Somalische nationaliteit aan te tonen.

4.4. Eerste verzoekster voert aan *“Dat er moet worden gewezen op het feit dat eerste verzoekster een Somalische vrouw is, die enkel een zeer beperkte scholingsgraad heeft genoten; Dat zij enkel enige tijd naar de Koranschool is gegaan maar voor het overige geen scholing heeft gehad; Dat zij een huismoeder was en instond voor de drie kinderen die zij gemeenschappelijk heeft met haar verdwenen echtgenoot, van diens drie kinderen uit een ander huwelijk en voor de zorg van haar hoogbejaarde schoonmoeder; Dat zij dus een beperkte leefwereld heeft gehad en haar woning niet veel verliet, of alleszins niet om ver te gaan”*. Verder argumenteert eerste verzoekster erop dat *“de algemene veiligheidssituatie immers niet toeliet dat zij zich ver buitenshuis zou begeven”* en zij bovendien *“op zich geen interesse had in de oorsprong van de gewelddadige situatie en de context ervan maar zich beperkte ervoor te zorgen dat zij en haar familieleden veilig waren”*. Eerste verzoekster stelt dat zij inzake haar echtgenoot *“heeft verklaard hetgeen zij weet, namelijk dat hij chauffeur was bij Radio Benadir en dat hij nog andere functies had”* en wijst er op *“Dat het echter niet gebruikelijk is dat de echtgenote alle details kent van de jobinhoud van haar echtgenoot in de Somalische samenleving”*. Tenslotte argumenteert verzoekster dat zij *“door de stress van het verhoor verward was en niet meer op de namen van andere radiozenders kon komen”*. Verder stelt tweede verzoekster *“Dat zij geheel verward is geraakt door de reis van Sugny naar het CGVS, waar op hetzelfde moment de drie van haar kleinkinderen en haar schoondochter verhoord werden”* doch *“Dat hiermee onvoldoende rekening werd gehouden”*.

Indien eerste en tweede verzoeksters naar België kunnen reizen met zes kinderen dan kan verwacht worden dat ze dit nauwgezet kunnen toelichten. Zo verklaren ze niet hoe ze illegaal via Dubai konden reizen. Eerste verzoekster gaat er geheel aan voorbij dat een gebrek aan schoolse opleiding in casu geheel irrelevant is nu de Somalische maatschappij in essentie een orale maatschappij is en maatschappelijke gegevens dan ook mondeling worden doorgegeven. Eerste verzoeksters opmerking dat zij haar woning amper verliet is eveneens merkwaardig in het licht van de Somalische gemeenschap en waar vrouwen buitenhuis belangrijke familietaken vervullen. Hoe dan ook verklaart eerste verzoekster niet hoe ze zes kinderen kon opvoeden en voeden zonder buiten te komen. Daarenboven beweert eerste verzoekster ter terechtzitting dat ze na de verdwijning van haar echtgenoot wel *“overal is rondgegaan in Mogadishu en zelfs via de radio een bericht heeft rondgestuurd”*. Het is dan ook niet ernstig dat eerste verzoekster haar hele leven in Somalië woonde, quasi haar gehele leven in het Karaan-district doorbracht, doch geen bekendheid kan aantonen met haar directe, ook visuele omgeving, en zelfs geen weet heeft van de meeste elementaire gegevens als de namen van aangrenzende districten en sub-districten. Tevens is het onaanvaardbaar dat eerste verzoekster onbekend was met het Somalisch clansysteem, nu de gestructureerde clancontacten het sociale en economische leven bepalen in Somalië en de kennis hiervan onmisbaar is in het dagelijkse leven, het handelsverkeer en bovendien levensnoodzakelijk tijdens gevechten of conflicten. De clan in Somalië is zowel een sociaal bindmiddel als een element van maatschappelijke repulsie, de clanstructuren en de familiale clangeschiedenis worden reeds op zeer jonge leeftijd aan kinderen aangeleerd en doorheen het leven verder geïllustreerd. Tenslotte kan evenmin worden aangenomen dat eerste en tweede verzoeksters twintig jaar lang een burgeroorlog kunnen overleven zonder de minste kennis te hebben van de strijdende partijen en de wijze waarop de burgers overleven. Dergelijke kennis wordt niet op school aangeleerd maar wel door dagelijkse ervaringen. Het is dan ook niet aannemelijk dat indien eerste verzoekster haar hele leven in Mogadishu in Somalië woonde, zij de oorlogssituatie die er heerste niet kan toelichten en onbekend kon blijven met lokale krijgsheren en milities, en zelfs in het verzoekschrift beweert dat zij *“geen interesse had in de oorsprong van de gewelddadige situatie en de context ervan”*. Dergelijke lichtzinnige opmerkingen kunnen er slechts op wijzen dat eerste verzoekster geen oorlogssituatie meemaakte. Immers de burgeroorlog staat -wat men er ook zelf mag van denken- centraal in het leven van elke Somaliër en eerste verzoekster had hierover uitgebreid moeten kunnen vertellen, minstens toelichten hoe ze niettegenstaande de oorlogssituatie kon instaan voor de veiligheid van haar groot gezin, het dagelijkse eten of hoe ze haar kinderen ter wereld bracht en verzorgde. Er kan dan ook geen enkel geloof worden gehecht aan de bewering dat eerste verzoekster ooit in Somalië heeft gewoond voor haar komst naar België. Evenmin kan uit haar verklaringen een band blijken met de sociale gemeenschap uit Somalië. Aldus kan geen geloof worden gehecht aan haar hierop gebaseerde asielmotieven. Dat eerste verzoeksters verklaringen inzake de tewerkstelling van haar man bij een radio-omroep, evenmin konden overtuigen kan de ongeloofwaardigheid van het asielaansluitingsverzoek verder bevestigen. Eerste verzoeksters bewering in het verzoekschrift dat ze wel enkele radiostations

kent wijst er op dat ze kan studeren en voldoende verstandig is om de vragen van de CGVS te kunnen beantwoorden.

4.5. Tweede verzoekster voert aan dat zij *“een dame is van meer dan 70 jaar”* en *“volledig moet worden bijgestaan door haar schoondochter, eerste verzoekster, die instaat voor haar dagelijkse verzorging”*.

Tweede verzoeksters gevorderde leeftijd kan de talrijke hiaten in haar verklaringen niet vergoelijken. De commissaris-generaal wijst er immers terecht op dat de onwetendheden betrekking hebben op alledaagse en eenvoudige gegevens, waarvan niet kan worden ingezien dat tweede verzoekster deze zou vergeten omwille van haar leeftijd. Bovendien wenst de Raad te benadrukken dat tweede verzoeksters gevorderde leeftijd net toelaat te verwachten dat zij over een meer uitgebreide, gedetailleerde kennis zou beschikken gesteund op een lange ervaring. Het is dan ook niet ernstig dat tweede verzoekster geboren werd in Mogdishu, er haar hele leven woonde en aldus van dichtbij de maatschappelijke ontwikkelingen en de evolutie van de oorlogssituatie van dichtbij kon volgen en meemaken, en hierbij ook zelf rechtstreeks betrokken was, maar dit in het geheel niet kan toelichten. Immers indien tweede verzoekster ook voor de burgeroorlog in Somalië woonde kon ze evenmin onbekend zijn gebleven met het clansysteem. Evenmin is aannemelijk dat tweede verzoekster na twintig jaar burgeroorlog geen krijgsheren en milities kan noemen, nog nooit van de term “Hawiye” hoorde, en toen haar gevraagd werd *“Kan u me iets vertellen over Mogadishu”*, zij antwoordde *“Neen”* (gehoorverslag tweede verzoekster, p.4). Dat tweede verzoekster van Somalische nationaliteit en afkomst zou zijn kan dan ook niet overtuigen. Stress en verwardheid kunnen eerste en tweede verzoeksters totale onwetendheid niet verklaren. Zoals hoger gesteld kan van twee vrouwen die met zes kinderen illegaal kunnen reizen en daarbij decennia lang een burgeroorlog overleefden navenante kennis verwacht worden, minstens een weergave van dagelijkse gebeurtenissen en het dagelijkse leven. Eerste en tweede verzoeksters meten dan ook een verzonnen profiel aan gesteund op de verontrustende veiligheidssituatie in Somalië.

4.6. Eerste verzoekster legt ter terechtzitting een nationaliteitsattest neer uitgereikt door de ambassade van Somalië in België. Eerste verzoekster verklaart dat ze dit document verkreeg louter op basis van de verzoeksters bewering uit Mogadishu te komen. Eerste verzoekster verklaart dat haar geen andere vragen werden gesteld en het document zonder meer werd opgemaakt. Verwerende partij stelt hierop terecht dat geen bewijswaarde kan gehecht worden aan het nationaliteitsattest nu geen minimaal onderzoek werd verricht naar de afkomst van eerste verzoekster terwijl de CGVS haar grondig heeft ondervraagd en heeft kunnen vaststellen dat eerste verzoekster zelfs geen minimale kennis heeft van Mogadishu. Het document kan dan ook de ongeloofwaardigheid van eerste verzoeksters beweringen niet herstellen.

4.7. Aangezien derde verzoekster, vierde verzoekster en eerste verzoeker zich aansluiten bij de asielaanvraag van hun stiefmoeder en aldus dezelfde asielmotieven invoeren dient voor hen eveneens te worden vastgesteld dat zij evenmin aannemelijk maken nood te hebben aan internationale bescherming en er wat hen betreft dan ook terecht een volgbeslissing genomen werd.

4.8. In acht genomen wat voorafgaat, kan in hoofde van de verzoekende partij geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A(2) van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, in aanmerking worden genomen.

5. Nopens de subsidiaire bescherming

5.1. De verzoekende partijen menen in aanmerking te komen voor het subsidiair beschermingsstatuut in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet.

5.1. De verzoekende partijen hebben niet aannemelijk gemaakt dat zij voldoen aan de criteria van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet. De verzoekende partijen beroepen zich voor de toekenning van de subsidiaire bescherming op dezelfde elementen als voor de vluchtelingenstatus. Noch uit hun verklaringen noch uit de andere elementen van het dossier blijkt dat zij voldoen aan de criteria van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet. Wat artikel 48/4, §2, c van de vreemdelingenwet betreft benadrukt de Raad dat aangezien de verzoekende partijen hun voorgehouden Somalische nationaliteit niet kan overtuigen, zij evenmin aannemelijk maken dat de vraag om subsidiaire bescherming dient te worden afgewogen ten opzichte van de situatie in Somalië.

5.2. De verzoekende partijen tonen niet aan aanspraak te kunnen maken op de bepalingen van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet.

6. De verzoekende partijen vragen de vernietiging van de bestreden beslissing maar duiden niet aan welke elementen ontbreken of welke feiten niet onderzocht werden zodat de Raad niet tot een conclusie kan komen. Verzoekende partijen maken aldus geenszins aannemelijk dat verder onderzoek noodzakelijk zou zijn, temeer nu zij niet aantonen dat de gegrondheid van hun asielmotieven onvoldoende werd onderzocht noch zelf ernstige elementen en/of objectieve informatie aanvoeren waaruit kan blijken dat verder onderzoek noodzakelijk is.

7. Er worden geen gegronde middelen aangevoerd.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De zaken RvV X / IV en RvV X / IV worden gevoegd.

Artikel 2

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partijen geweigerd.

Artikel 3

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partijen geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op twintig maart tweeduizend en twaalf door:

mevr. K. DECLERCK,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. VERHEYDEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

K. DECLERCK